

Sygn. akt *I ACa 302/15*

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 czerwca 2015r.

Sąd Apelacyjny w Poznaniu I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSA Piotr Górecki

Sędziowie: SA Jacek Nowicki (spr.)

SA Jan Futro

Protokolant: starszy sekretarz sądowy Sylwia Stefańska

po rozpoznaniu w dniu 12 maja 2015 roku w Poznaniu

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) **Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w K.**

przeciwko **Narodowemu Funduszowi Zdrowia w W. – (...) Oddział Wojewódzki w Z.**

o zapłatę

na skutek apelacji obu stron

od wyroku Sądu Okręgowego w Zielonej Górze

z dnia 10 sierpnia 2012 roku sygn. akt I C 379/11

I. zmienia zaskarżony wyrok:

1) w punktach 1 i 2 w ten sposób, że nadto zasądza od pozwanego na rzecz powoda ustawowe odsetki od kwoty 3.441.464,54 zł za okres od 22 marca 2011 roku do 26 stycznia 2012 r. oraz kwotę 278.831,73 zł (dwieście siedemdziesiąt osiem tysięcy osiemset trzydzieści jeden 73/100) z ustawowymi odsetkami od 27 stycznia 2012 roku do dnia zapłaty;

2) w punkcie 3 w ten sposób, że zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 28.010,68 zł tytułem, zwrotu kosztów procesu;

I. oddala apelację powoda w pozostałym zakresie;

II. oddala apelację pozwanego;

III. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 12.600 zł tytułem zwrotu kosztów w

postępowaniu kasacyjnym i kwotę 5.400 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa

procesowego w postępowaniu apelacyjnym.

SSA Jacek Nowicki SSA Piotr Górecki SSA Jan Futro

UZASADNIENIE

Powódka (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K. pozwem skierowanym przeciwko Narodowemu (...) (...) Oddział Wojewódzki w Z. po ostatecznym sprecyzowaniu żądania domagała się zasądzenia od pozwanego kwoty 3.730.296,27 zł wraz z ustawowymi odsetkami od kwot i dat wskazanych w piśmie procesowym z dnia 29 lutego 2012r. oraz zwrot kosztów postępowania w tym kosztów zastępstwa radcowskiego według norm przepisanych.

Pozwany Narodowy (...)z siedzibą w W. Oddział Wojewódzki w Z. w odpowiedzi na pozew z dnia 6 lutego 2012r. wniósł o oddalenie powództwa oraz o zasądzenie od powódki na rzecz pozwanego kosztów procesu według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy w Zielonej Górze wyrokiem z dnia 10 sierpnia 2012r. zasądził od pozwanego na rzecz powódki kwotę 3.441.464,54 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 27 stycznia 2012r. do dnia zapłaty, oddalił powództwo w pozostałym zakresie, koszty procesu między stronami stosunkowo rozdzielił i z tego tytułu zasądził od pozwanego na rzecz powódki kwotę 25.206,74 zł.

Powyższe rozstrzygnięcie zostało wydane w oparciu o następujące ustalenia:

W dniu 13 kwietnia 2007r. na podstawie aktu założycielskiego Powiat (...) powołał powodową Spółkę jako (...) Spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K.. Spółka ta następnie utworzyła Niepubliczny(...) (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością Szpital (...) w K.. Podmiot ten został utworzony w celu przejęcia zadań Samodzielnego (...) w K., którego sytuacja finansowa w 2007r. była bardzo zła. Nie regulował on swoich zobowiązań, zadłużenie rosło, brakowało środków na zakup lekarstw i wynagrodzenia dla pracowników, a konta bankowe były zajęte przez komornika. W tym też czasie Powiat (...) poszukiwał partnera strategicznego, który stałby się udziałowcem nowo powstałej spółki oraz posiadał środki finansowe na dalsze prowadzenie Szpitala w K.. Uchwałą Rady Powiatu (...) z dnia 25 lipca 2007r. nr (...) Samodzielny Publiczny (...) w K. został postawiony w stan likwidacji. W uchwale tej postanowiono m.in., że osobom korzystającym dotychczas ze świadczeń zdrowotnych likwidowanego Zakładu świadczenia te w pełnym zakresie zostaną zapewnione nieprzerwanie i bez istotnego ograniczenia ich dostępności, warunków ich udzielenia i jakości przez:

- 1) (...) Publiczny Szpital Wojewódzki z siedzibą w G. W.,
- 2) Niepubliczny (...) (...) Spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością Szpital (...) z siedzibą w K. po zarejestrowaniu w Rejestrze Zakładów (...) prowadzonym przez Wojewodę (...),
- 3) w zakresie świadczeń Zakładu (...) Zakład (...)w S..

W treści uchwały wskazano, że zagospodarowanie mienia likwidowanego Zakładu będzie polegać na:

- 1) sprzedaży lub oddaniu w dzierżawę majątku ruchomego,
- 2) oddaniu nieruchomości na podstawie umowy w najem lub dzierżawę. Sprzedaż, najem lub dzierżawa miały być dokonane na rzecz Niepublicznego (...) (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością Szpital (...) z siedzibą w K.. Decyzją Wojewody (...) z dnia 13 sierpnia 2007r. Niepubliczny (...) (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością Szpital (...) z siedzibą w K. został wpisany do rejestru zakładów opieki zdrowotnej. W tym samym dniu tj. 13 sierpnia 2007r. na mocy umowy sprzedaży udziałów Powiat (...) będący właścicielem 100 udziałów o wartości nominalnej 500 zł każdy w (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K. zbył na rzecz Zakładu Usług (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w (...) przysługujących mu w Spółce udziałów. W treści umowy wskazano, że w terminie późniejszym zostanie zawarte porozumienie o wzajemnych obowiązkach wspólników (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K. na rzecz utworzenia i prowadzenia niepublicznego zakładu opieki

zdrowotnej (§ 5 ust. 2 umowy). Następnie powódka została wyłoniona w drodze przetargu jako podmiot kontynuujący działalność likwidowanego Zakładu (...)w K..

W sierpniu przedstawiciele powódki pojawili się w Samodzielnym (...) w K. w likwidacji. Zależało im na tym, aby nie doszło do zaprzestania działalności przez Szpital. Z dniem 1 września 2007r. powódka miała przejąć wszystkie zadania likwidowanego Samodzielnego (...) w K.. Już wcześniej nieodpłatnie przekazała ona leki, aby postawiony w stan likwidacji Samodzielny Publiczny (...) mógł funkcjonować do końca sierpnia 2007r. Wówczas też doszło do spotkania przedstawicieli powódki z pracownikami Samodzielnego Publicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej w K.. W trakcie jego trwania pracownicy zostali poinformowani, że zostaną zatrudnieni na nowych warunkach przez powodową Spółkę. Niektórzy z pracowników nie chcieli się zgodzić na zatrudnienie przez nową spółkę, gdyż nie odpowiadała im wysokość zaproponowanego wynagrodzenia. Przedstawiciele powodowej Spółki obiecywali wówczas, że będą dochodzić od pozwanego środków na wzrost wynagrodzeń. Zaznaczali przy tym, że na chwilę obecną nie są w stanie zaproponować im wyższych wynagrodzeń. W tamtym okresie część majątku likwidowanego Samodzielnego Publicznego (...) była zajęta przez komornika. Pracownicy nie otrzymywali wynagrodzeń, ale mieli wypłacane zaliczki z funduszu celowego przy Starostwie Powiatowym w G. W..

W wykonaniu postanowień w/w umowy z dnia 13 sierpnia 2007r. doszło do zawarcia w dniu 29 października 2007r. porozumienia pomiędzy Powiatem (...) z siedzibą w G. W.. a Zakładem Usług (...) Spółką z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S.. Przedmiot porozumienia stanowiło określenie wzajemnych działań zmierzających do zapewnienia realizacji zadań ochrony zdrowia na terenie Powiatu (...) ze szczególnym uwzględnieniem funkcjonowania Szpitala w K.. Działania te miały obejmować prowadzenie Niepublicznego (...)w K., który zapewni wykonywanie zadań ochrony zdrowia na terenie Powiatu (...) ze szczególnym uwzględnieniem Miasta K. oraz Miasta i Gminy W.. W treści porozumienia Zakład Usług (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. zobowiązała się do:

1) zapewnienia dostępności mieszkańcom Powiatu (...) - w ramach ubezpieczenia społecznego - do usług medycznych w zakresie nie mniejszym niż dotychczas realizowane przez Samodzielny Publiczny Zakład Opieki Zdrowotnej w K. i pod warunkiem podpisania stosownych umów z Narodowym (...)

2) objęcia do dnia 29 lutego 2008r. nie mniej niż 90% udziałów w (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K.,

3) zatrudnienia w utworzonym przez (...) Spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K. pracowników dotychczasowego Samodzielnego (...) w K. w zakresie niezbędnym dla prawidłowego wykonywania przez (...) zadań ochrony zdrowia, w liczbie nie mniejszej niż 250 osób. W treści porozumienia wskazano, że świadczone przez Samodzielny (...) w K. usługi medyczne zgodnie z zawartymi z Narodowym (...) kontraktami, na dzień 31 sierpnia 2007r., stanowić będą minimalny zakres usług realizowanych przez (...). Powiat (...) zobowiązał się do zapewnienia współpracy organów Powiatu i Starostwa Powiatowego polegającego w szczególności na m.in.:

1) podjęciu działań formalno-prawnych niezbędnych do realizacji porozumienia,

2) udostępnieniu przez Samodzielny Publiczny Zakład(...)w K. w Likwidacji (...)owi majątku ruchomego oraz nieruchomości, niezbędnego do zapewnienia mu funkcjonowania i realizacji porozumienia, na zasadach ustalonych odrębnie, z zapewnieniem możliwości nabycia przez (...) Spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością w K. tego majątku w drodze odrębnych umów,

3) dokonaniu zmian umowy spółki (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w K. oraz podjęcia odpowiednich uchwał Zgromadzenia Wspólników (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w K. tak, aby m.in.

a) firma spółki brzmiała „ (...) w K.,

b) Zakład Usług (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością miał prawo zbyć swoje udziały w (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w K. spółce celowej o firmie (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością,

c) do dnia 29 lutego 2008r. Powiat zbył na rzecz Zakładu Usług (...) lub spółki celowej o firmie (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością dalsze udziały w (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w K. tak aby na dzień 1 marca 2008r. Powiat nie posiadał więcej niż 10% udziałów w (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w K..

Zobowiązania wynikające z w/w porozumienia z dnia 29 października 2007r. zostały wykonane tj. powódka przejęła zadania likwidowanego Samodzielnego Publicznego (...) z dniem 1 września 2007r., majątek oraz zatrudniła 287 pracowników likwidowanego Samodzielnego Publicznego (...) w K. (tytu ilu potrzebowała do kontynuowania zadań zlikwidowanego Samodzielnego (...)). Majątek nieruchomości początkowo był dzierżawiony przez powódkę od Powiatu (...), a następnie w dniu 9 września 2009r. powódka nabyła ten majątek. Natomiast majątek ruchomy został w części nabyty, a w części nadal jest dzierżawiony. W tym samym okresie Zakład Usług (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. zbył na rzecz (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w (...) udziałów w Spółce (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K..

Powódka nie przejęła kontraktów w przedmiocie świadczenia usług medycznych łączących dotychczasowy Samodzielny Publiczny Zakład Opieki Zdrowotnej w K. z pozwanym Narodowym Funduszem Zdrowia z uwagi na duże zadłużenie poprzednika i liczne zajęcia komornicze. Umowy te rozwiązano z dniem 31 sierpnia 2007r., zaś powódka zawierała z pozwanym umowy o świadczenie opieki zdrowotnej na podstawie nowych konkursów. W szczególności w dniu 27 sierpnia 2007r. pozwany zawarł z powódką umowy o udzielenie świadczeń opieki zdrowotnej na okres od 1 września 2007r. do 31 grudnia 2009r. Następnie strony zawierały kolejne umowy. W tym czasie obowiązywał wzór umowy określony przez Prezesa Narodowego Funduszu Zdrowia i w związku z tym w zapisach dotyczących przekazania środków na wzrost wynagrodzeń pracowników musiała być wpisana kwota zero. Pozwany uważał, że nie ma możliwości prawnych na przekazanie takich środków powódce. Powódka informowała wówczas pozwanego, że będzie dochodziła tych roszczeń na drodze sądowej. Zakres świadczeń medycznych udzielanych przez powódkę na podstawie łączących ją z pozwanym umów był taki jak u poprzednika. Na mocy aktu notarialnego z dnia 11 lutego 2008r. dokonano zmiany firmy powódki na (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością, a w ślad za tym zmieniono nazwę zakładu opieki zdrowotnej na obecną Niepubliczny (...) (...) w K.. Decyzją Wojewody (...) z dnia 29 lutego 2008r. Samodzielny (...) w K. w likwidacji został wykreślony z rejestru zakładów opieki zdrowotnej prowadzonego przez Wojewodę (...). Publiczny Zakład (...)w K. powiązany umową z Narodowym (...) w 2006r. i do 30 sierpnia 2007r. otrzymał w tych latach dodatkowe środki przeznaczone na wzrost wynagrodzeń pracowników zatrudnionych według stanu na dzień 30 czerwca 2006r. stosownie do przepisów ustawy o przekazywaniu środków finansowych świadczeniodawcom na wzrost wynagrodzeń. Wysokość środków finansowych na podwyżki wynikające z ustawy z dnia 22 lipca 2006r. o przekazaniu środków finansowych świadczeniobiorcom na wzrost wynagrodzeń dla pracowników, które otrzymałby zlikwidowany Samodzielny Publiczny Zakład (...)w K. za okres od września do grudnia 2007r. oraz w 2008r. to kwota 3.441.464,55 zł, gdyby w dalszym ciągu świadczył usługi medyczne w oparciu o kontrakty zawarte z Narodowym (...) Powódka nie otrzymała tej kwoty ani w kwocie zobowiązania w ramach podpisanych umów o świadczenie usług, ani też odrębnie.

W tak ustalonym stanie faktycznym Sąd pierwszej instancji uznał, że powództwo zasługiwało na uwzględnienie w zdecydowanej części.

Sąd pierwszej instancji podkreślił, że powódka ostatecznie domagała się zasądzenia od pozwanego na jej rzecz kwoty 3.730.296,27 zł wraz z ustawowymi odsetkami od kwot i dat jak w piśmie z dnia 29 lutego 2012r. Jako podstawę prawną dochodzonego roszczenia podała ustawę z dnia 22 lipca 2006r. o przekazaniu środków finansowych świadczeniobiorcom na wzrost wynagrodzeń (Dz. U. Nr 149, poz. 1076 ze zm.). Przedmiotem sporu w niniejszej sprawie była okoliczność czy powódka nabyła prawo do uzyskania wzrostu świadczeń z Narodowego Funduszu Zdrowia na podstawie art. 3 ust. 1 w/w ustawy z dnia 22 lipca 2006r. mimo, że nie miała zawartych umów o udzielenie świadczeń z zakresu opieki [zdrowotnej w dniu 30 czerwca 2006r. Poza sporem pozostaje okoliczność, że w dniu 6

września 2006r. weszła w życie cyt. ustawa z dnia 22 lipca 2006r. Zgodnie z art. 3 ust. 1 wskazanej ustawy kwota, o której mowa w art. 136 pkt 5 ustawy o świadczeniach, w umowach zawartych na rok:

1) 2006, w okresie od 1 października 2006r. do 31 grudnia 2006r., wzrasta z mocy prawa o równowartość 7,5 % kosztów pracy w poszczególnych rodzajach świadczeń opieki zdrowotnej,

2) 2007, w 2007r. wzrasta z mocy prawa o równowartość 30 % kosztów pracy w poszczególnych rodzajach świadczeń opieki zdrowotnej - w stosunku do podwojonej kwoty zobowiązania, o której mowa w art. 136 pkt 5 ustawy o świadczeniach, w umowach zawartych na rok 2006 za okres I półrocza 2006r. według stanu na dzień 30 czerwca 2006r.

Sąd pierwszej instancji wskazał, że przedmiotową ustawę następnie uzupełniono o Rozdział 3 dodany przez art. 1 pkt 6 ustawy z dnia 5 września 2007r. (Dz.U. Nr 181, poz. 1290) zmieniającej w/w ustawę z dnia 22 lipca 2006r. z dniem 16 października 2007r. Zgodnie z art. 10 c ust. 1 ustawy z dnia 22 lipca 2006r. w umowach zawieranych na 2008r. ze świadczeniodawcami, o których mowa w art. 1 ust. 1:

1) których oferta została wybrana w trybie, o którym mowa w art. 139 ust. 1 ustawy o świadczeniach, oraz

2) którzy uzyskali środki finansowe zgodnie z art. 3 ust. 1 i 2

kwota zobowiązania, o której mowa w art. 136 pkt 5 ustawy o świadczeniach zawiera równowartość środków przekazanych na wzrost tej kwoty w 2007r. zgodnie z art. 3 ust. 1 pkt 2 i ust. 2, z zastrzeżeniem ust. 3. Stosownie natomiast do art. 4 ustawy z dnia 5 września 2007r. zmieniającej ustawę z dnia 22 lipca 2006r. przepisy art. 10c i 10f ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, stosuje się również do zmiany umów zawartych przed dniem 1 stycznia 2008r. albo w 2008r., na okres dłuższy niż rok w części realizowanej w 2008r. i latach następnych. Do zmiany tych umów nie stosuje się przepisu art. 158 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych.

Sąd pierwszej instancji uznał, że wejście w życie ustawy z dnia 22 lipca 2006r. spowodowało powstanie stosunku obligacyjnego między publicznym samodzielnym zakładem opieki zdrowotnej w K. jako wierzycielem a Narodowym (...) jako dłużnikiem. Ten stosunek obligacyjny powstał obok istniejącego już stosunku prawnego między publicznym zakładem opieki zdrowotnej a jego pracownikami. Z akt sprawy wynika, że Publiczny (...) w K. powiązany umową z pozwanym Narodowym (...) w roku 2006 i do 30 sierpnia 2007r. otrzymał w tych latach dodatkowe środki przeznaczone na wzrost wynagrodzeń pracowników zatrudnionych według stanu na dzień 30 czerwca 2006r. stosownie do przepisów ustawy o przekazywaniu środków finansowych świadczeniodawcom na wzrost wynagrodzeń.

W ocenie Sądu pierwszej instancji istota sporu sprowadzała się do tego czy powódka nabyła uprawnienia do żądania w oparciu o w/w normy prawne kwot pieniężnych przeznaczonych na wzrost wynagrodzeń dla jej pracowników w sytuacji, gdy doszło do likwidacji poprzednika powódki w zakresie świadczenia usług medycznych w K. tj. Samodzielnego Publicznego (...) w K..

Sąd pierwszej instancji wskazał, że powódka co do zasady nabyła wierzytelności, których źródłem jest ustawa z dnia 22 lipca 2006r. W tych okolicznościach, Sąd pierwszej instancji uznał, że przeszły na powódkę wierzytelności wynikające ze stosunku obligacyjnego powstałego pomiędzy zlikwidowanym Samodzielnym Publicznym (...) a pozwanym na mocy postanowień ustawy z dnia 22 lipca 2006r.

Zdaniem Sądu Okręgowego uwypuklenia wymaga także okoliczność, że powodowa Spółka jeszcze przed formalnym rozpoczęciem świadczenia usług medycznych wspierała darowiznami medycznymi swojego poprzednika, aby w ogóle mógł on funkcjonować. W przedmiotowej sprawie nastąpiło przejęcie zakładu pracy przez nowego pracodawcę tj. powodową Spółkę w rozumieniu art. 231 k.p. Nie bez znaczenia dla przedmiotowej sprawy jest też okoliczność, że rzeczywistymi beneficjentami wskazanych środków są pracownicy powódki (ci sami co uprzednio zlikwidowanego Samodzielnego Publicznego (...)), a nie ona sama, która niejako jest wyłącznie „pośrednikiem” - podmiotem formalnie

uprawnionym do tych środków i występuje w interesie nie własnym, a pracowników. Powódka wypełniła przyjęte na siebie zobowiązanie, że będzie dochodziła pieniędzy należnych pracownikom, którzy na skutek niezależnych od siebie okoliczności zostali zatrudnieni na podstawie nowych umów o pracę, gdzie ich wynagrodzenia były niższe niż wcześniej, a dodatkowo na skutek stanowiska pozwanego zostali pozbawieni środków na wzrost tych wynagrodzeń.

Sąd pierwszej instancji podzielił stanowisko powódki, że sytuacja pracowników niezlikwidowanych do dnia 31 sierpnia 2007r. samodzielnych publicznych zakładów opieki zdrowotnej oraz nadal działających po tej dacie i następnie w 2008r. byłaby nieporównywalnie lepsza niż pracowników przejętych w następstwie takiej likwidacji przez podmiot kontynuujący działalność zlikwidowanego samodzielnego publicznego zakładu opieki zdrowotnej w oparciu o mienie i przejętych od niego pracowników, skoro pracodawcy tych pierwszych otrzymaliby środki na wzrost wynagrodzeń, natomiast pracodawcy tych drugich zostaliby tych środków pozbawieni, co ostatecznie prowadziłoby do umniejszenia ich zasobów majątkowych oraz zagrożenia płynności i niższych wynagrodzeń zatrudnionych pracowników. Pracownicy, którzy zostali przejęci przez powódkę wykonują te same czynności co wcześniej i tylko z tego powodu, że doszło do przekształceń, nie mogą ponosić ujemnych tego konsekwencji. Sąd Okręgowy uznał, że należna powódce kwota winna wynosić 3.441.464,54 zł według wyliczenia pozwanego (niekwestionowanego przez powódkę) przy założeniu wartości kontraktów łączących pozwanego z poprzednikiem powódki. Skoro powódka przejęła wierzytelność po zlikwidowanym Samodzielnym Publicznym Zakładzie Opieki Zdrowotnej to w takiej wysokości, w jakiej przysługiwała ona zlikwidowanemu Samodzielnemu Publicznemu Zakładowi Opieki Zdrowotnej w K., a nie w wyższej. Pozwany bowiem miał obowiązek zapewnić środki na wzrost wynagrodzeń w wysokości wynikającej z kontraktów łączących go ze zlikwidowanym Samodzielnym Publicznym Zakładem Opieki Zdrowotnej w K..

Odsetki Sąd Okręgowy zasądził zgodnie z art. 481 § 1 i 2 k.c. od dnia 27 stycznia 2012r. tj. od dnia doręczenia pozwanemu odpisu pozwu. W tym dniu pozwany dowiedział się o żądaniu powódki i od tego dnia pozostawał w opóźnieniu ze spełnieniem swojego zobowiązania.

Apelację od powyższego wyroku wniósł pozwany, w całości, wnosząc o zmianę wyroku i oddalenie powództwa w całości oraz obciążenie powódki kosztami postępowania za pierwszą instancję i z tego tytułu zasądzenie od powódki na rzecz pozwanego kosztów zastępstwa procesowego w kwocie 7.200 zł oraz zwrot opłaty skarbowej w wysokości 34 zł. Pozwany złożył również wniosek o obciążenie powódki kosztami postępowania za drugą instancję i z tego tytułu zasądzenie od powódki na rzecz pozwanego zwrotu opłaty od apelacji w kwocie 100.000 zł oraz kosztów zastępstwa procesowego w kwocie 5.400 zł.

Apelację od powyższego wyroku złożyła także powódka, w części oddalającej powództwo, to jest w zakresie pkt 2 wyroku oraz w części rozstrzygającej o kosztach procesu. Powódka wniosła o zmianę wyroku w zaskarżonej części poprzez zasądzenie od pozwanego na rzecz powódki dalszej kwoty 288.831,73 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 27 stycznia 2012r. do dnia zapłaty oraz zasądzenie dalszych odsetek od kwot i za okresy szczegółowo opisane w apelacji, a także zasądzenie od pozwanego na rzecz powódki kosztów procesu z tytułu postępowania przed Sądem pierwszej instancji w tym również z tytułu kosztów zastępstwa przez radcę prawnego w tym postępowaniu wedle norm przepisanych. Powódka wniosła również o zasądzenie od pozwanego na rzecz powódki kosztów postępowania apelacyjnego w tym kosztów zastępstwa radcy prawnego według norm przepisanych.

Wyrokiem z dnia 19 września 2013r. Sąd Apelacyjny w Poznaniu:

I. zmienił zaskarżony wyrok w punktach 1 i 3 w ten sposób, że:

a. oddalił powództwo w zakresie żądania zasądzenia kwoty 3.441.464,54 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 27 stycznia 2012r. do dnia zapłaty,

b. zasądził od powoda na rzecz pozwanego kwotę 7.217 zł tytułem zwrotu kosztów procesu,

II. oddalił apelację powoda,

III. zasądził od powoda na rzecz pozwanego kwotę 105.400 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania apelacyjnego.

Na skutek skargi kasacyjnej strony powodowej od powyższego wyroku Sąd Najwyższy wyrokiem z dnia 6 listopada 2014r. uchylił zaskarżony wyrok i przekazał sprawę Sądowi Apelacyjnemu w Poznaniu do ponownego rozpoznania i orzeczenia o kosztach postępowania kasacyjnego.

Sąd Apelacyjny zważył co następuje:

Na wstępie Sąd Apelacyjny wskazuje, że przy rozpoznaniu niniejszej sprawy był związany wykładnią prawa dokonaną przez Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 6 listopada 2014r., zgodnie z art. 398²⁰ k.p.c.

Apelacja powódki okazała się częściowo zasadna, natomiast apelacja pozwanego nie zasługiwała na uwzględnienie.

Sąd Apelacyjny podzielając pogląd Sądu Okręgowego uznał, że powódka co do zasady nabyła prawo do uzyskania wzrostu świadczeń z(...) na podstawie art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 22 lipca 2006r. o przekazaniu środków finansowych świadczeniobiorcom na wzrost wynagrodzeń (Dz.U. z 2006r., nr 149, poz. 1076 ze zm.).

Przypomnieć należy, że zgodnie z art. 3 ust. 1 ww. ustawy kwota, o której mowa w art. 136 pkt 5 ustawy o świadczeniach, w umowach zawartych na rok:

1) 2006, w okresie od 1 października 2006r. do 31 grudnia 2006r., wzrasta z mocy prawa o równowartość 7,5 % kosztów pracy w poszczególnych rodzajach świadczeń opieki zdrowotnej,

2) 2007, w 2007r. wzrasta z mocy prawa o równowartość 30 % kosztów pracy w poszczególnych rodzajach świadczeń opieki zdrowotnej - w stosunku do podwojonej kwoty zobowiązania, o której mowa w art. 136 pkt 5 ustawy o świadczeniach, w umowach zawartych na rok 2006 za okres I półrocza 2006r. według stanu na dzień 30 czerwca 2006r.

Powołaną wyżej ustawę uzupełniono o rozdział 3 dodany przez art. 1 pkt 6 ustawy z dnia 5 września 2007r. (Dz.U. Nr 181, poz. 1290) zmieniającej ww. ustawę z dniem 16 października 2007r. Zgodnie z art. 10 c ust. 1 ustawy z dnia 22 lipca 2006r. w umowach zawieranych na 2008r. ze świadczeniodawcami, o których mowa w art. 1 ust. 1:

1) których oferta została wybrana w trybie, o którym mowa w art. 139 ust. 1 ustawy o świadczeniach, oraz

2) którzy uzyskali środki finansowe zgodnie z art. 3 ust. 1 i 2

kwota zobowiązania, o której mowa w art. 136 pkt 5 ustawy o świadczeniach zawiera równowartość środków przekazanych na wzrost tej kwoty w 2007r. zgodnie z art. 3 ust. 1 pkt 2 i ust. 2, z zastrzeżeniem ust. 3. Stosownie natomiast do art. 4 ustawy z dnia 5 września 2007r. zmieniającej ustawę z dnia 22 lipca 2006r. przepisy art. 10c i 10f ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, stosuje się również do zmiany umów zawartych przed dniem 1 stycznia 2008r. albo w 2008r., na okres dłuższy niż rok w części realizowanej w 2008r. i latach następnych. Do zmiany tych umów nie stosuje się przepisu art. 158 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych.

Powołana wyżej ustawa z dnia 22 lipca 2006r. o przekazaniu środków finansowych świadczeniobiorcom na wzrost wynagrodzeń w art. 3 ust. 1 określała stopę wzrostu wynagrodzeń w umowach zawartych na 2006r. (w okresie od 1 października do 31 grudnia 2006r.) i 2007r. ustalaną w stosunku do kwoty zobowiązania, o której mowa w art. 136 pkt 5 ustawy o świadczeniach w umowach zawartych na 2006r. za okres pierwszego półrocza 2006r. według stanu na 30 czerwca 2006r. Zapis ten oznaczał, że ustawa obejmowała swym działaniem tylko tych świadczeniobiorców, którzy wykonywali umowy o udzielanie świadczeń z zakresu opieki zdrowotnej w pierwszym półroczu 2006r. i mieli zawartą umowę w dniu 30 czerwca 2006r.

Przenosząc powyższe na grunt niniejsze sprawy należy stwierdzić, że niewątpliwie (...)w K. miał zawartą umowę z (...)obowiązującą do dnia 31 sierpnia 2007r. i do tego czasu pracownicy w nim zatrudnieni otrzymywali wynagrodzenie z uwzględnieniem wzrostu wynikającego z ustawy o przekazywaniu środków finansowych z dnia 22 lipca 2006r. Począwszy od 1 września działalność leczniczą na bazie majątku (...) kontynuowała powódka, która podpisała nowe umowy o udzielenie świadczeń zdrowotnych z (...) obowiązujące od 1 września 2007r.

Kwestią sporną pozostawało rozważanie, czy w przypadku likwidacji (...) w K., tj. publicznego zakładu opieki zdrowotnej spełniającego warunki z art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 22 lipca 2006 r., postanowionego w stan likwidacji po wejściu w życie tej ustawy, znajduje ona zastosowanie do świadczeniodawcy, który kontynuuje działalność zlikwidowanego, z wykorzystaniem jego mienia oraz pracowników, a który nie był stroną z(...) w dniu 30 czerwca 2006 r.

Sąd Apelacyjny w niniejszym składzie podzielił w tym zakresie pogląd wyrażony przez Sąd Okręgowy, że powódka co do zasady nabyła wierzycelności, których źródłem jest ustawa z dnia 22 lipca 2006r., jako faktyczny następcą zlikwidowanego (...)w K.. Stanowisko to znajduje potwierdzenie w poglądzie wyrażonym przez Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 25 czerwca 2009r., III CZP 35/09, która znajduje zastosowanie także w niniejszej sprawie.

W pisemnych motywach powołanej uchwały Sąd Najwyższy rozważał bowiem także sytuację podobną do zaistniałej w niniejszej sprawie, tj., gdy likwidacja świadczeniodawcy spełniającego wymogi art. 3 ust. 1 ustawy podwyżkowej, została zakończona po dniu wejścia ustawy w życie (tj. po 6 września 2006 r.), a jego działalność na bazie jego mienia i pracowników jest kontynuowana przez inny zakład opieki zdrowotnej. W konkluzji rozważań w tym zakresie Sąd Najwyższy stwierdził, że gdy zakończenie likwidacji publicznego samodzielnego zakładu opieki zdrowotnej nastąpiło po dniu 6 września 2006 r., na podmiot kontynuujący dotychczasową działalność na bazie mienia i pracowników zlikwidowanego zakładu przechodzą wierzycelności, których źródłem jest ustawa z dnia 22 lipca 2006 r.

Nadto Sąd Apelacyjny zwraca uwagę, że zgodnie z ugruntowanym stanowiskiem Sądu Najwyższego przez przejście zakładu w rozumieniu art. 23¹ k.p. rozumie się wszelkie czynności i zdarzenia, w wyniku których na inną osobę przechodzą składniki majątkowe, z którymi związane było zatrudnienie pracowników. Przepis ten ma zastosowanie także w przypadku faktycznego tylko przejścia majątku i zadań zakładu pracy na innego pracodawcę (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 29 sierpnia 1995 r., I PRN 38/95) oraz, gdy w następstwie likwidacji pracodawcy należący do niego przed likwidacją zakład pracy przechodzi na innego pracodawcę (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 19 lipca 1995 r., O PRN 36/95, OSNAPiUS 1996/3/47). Ma też zastosowanie wówczas, gdy nowy pracodawca przejmuje zadania i składniki majątkowe zakładu dotychczasowego pracodawcy na podstawie umowy z podmiotem trzecim, do którego należało dysponowanie tymi zadaniami i składnikami (wyroki Sądu Najwyższego: z dnia 18 września 2008 r., II PK 10/08, OSNP 2010/3-4/40, z dnia 4 lutego 2010 r., III PK 49/09, z dnia 7 marca 2012 r., II PK 233/11).

Zdaniem Sądu Apelacyjnego w rozpoznawanej sprawie wszystkie wymienione okoliczności zaistniały, bowiem powódka przejęła majątek zlikwidowanego (...) w K. oraz zdecydowaną większość jego pracowników, kontynuowała tę samą działalność polegającą na świadczeniu usług opieki zdrowotnej dla tych samych świadczeniobiorców. W konsekwencji uzasadniony jest wniosek, że przejęła zakład likwidowanego pracodawcy ze skutkiem z art. 23¹ § 1 k.p.

Wejście w życie ustawy z dnia 22 lipca 2006 r. spowodowało powstanie stosunku obligacyjnego między (...) w K. jako wierzycielem a (...)jako dłużnikiem, obok istniejącego już stosunku prawnego między zakładem a jego pracownikami. Likwidacja zakładu opieki zdrowotnej po wejściu w życie ww. ustawy z jednoczesnym przejściem jego działalności, majątku i pracowników przez nowoutworzonego w tym celu przez organ założycielski likwidowanego zakładu, świadczeniodawcę (art. 23⁽¹⁾ k.p.), spowodowało przejście na tegoż świadczeniodawcę wierzycelności wynikających z ustawy z 22 lipca 2006 r. Wierzycelności te nie mogły wygasnąć, w sytuacji gdy ich beneficjenci - pracownicy (...)w likwidacji - pozostawali w zatrudnieniu u nowego świadczeniodawcy, który kontynuował działalność zlikwidowanego zakładu. Przysługujące im z mocy ustawy uprawnienie do wzrostu wynagrodzeń pozostawało w związku ze stosunkiem pracy i jako takie podlegało reżimowi kodeksu pracy i nie wymagało dla przejścia na nowego pracodawcę na podstawie

art. 23⁽¹⁾ k.p., następstwa prawnego w rozumieniu prawa cywilnego. Przepis ten wprowadza zasadę następstwa nowego pracodawcy w zakresie stosunków pracowniczych, przy czym powstaje ono z mocy prawa (automatycznie), a nie w następstwie uzgodnień między zainteresowanymi pracodawcami (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 14 czerwca 2012 r., I PK 10/12).

Dodać również należy, że zgodnie z art. 60 ust. 6 ustawy z dnia 30 sierpnia 1991 r. o zakładach opieki zdrowotnych (Dz. U. z 1991 r., nr 91, poz. 408 ze zm.) zobowiązania i należności postawionego w stan likwidacji samodzielnego publicznego zakładu opieki zdrowotnej stają się zobowiązaniami i należnościami jego organu założycielskiego z dniem zakończenia czynności likwidacyjnych. Skoro zatem powódka została utworzona przez organ założycielski likwidowanego (...)w K. w celu przejścia działalności tego zakładu, to jest oczywistym, że nie mogła ona przejąć jego zobowiązań. Na podstawie art. 60 ust. 6 powołanej wyżej ustawy odpowiedzialność za nie ponosi organ założycielski, czyli w tym przypadku Powiat (...).

Nie bez znaczenia jest aspekt społeczny i aksjologiczny niniejszej sprawy w nawiązaniu do wartości określonych w art. 24 i 32 Konstytucji RP. Na aprobatę zasługuje pogląd Sądu Okręgowego, który zwrócił uwagę na nierówne traktowanie pracowników niezlikwidowanych do 31 sierpnia 2007 r. zakładów opieki zdrowotnej i pracowników zlikwidowanych świadczeniodawców po wejściu w życie ustawy podwyżkowej, nadal zatrudnionych przez podmioty kontynuujące działalność zlikwidowanego zakładu. Otóż ci pierwsi otrzymywali środki na wzrost wynagrodzeń, zgodnie z ustawą, natomiast ci drudzy zostaliby ich pozbawieni, mimo wykonywania takiej samej pracy, w tym samym miejscu, na tym samym mieniu, na rzecz tych samych świadczeniobiorców. Brak jest jakichkolwiek powodów natury prawnej lub aksjologicznej dla takiego zróżnicowania sytuacji pracowników w obrębie tej samej grupy pracowniczej.

Mając na uwadze powyższe, uznać należy, że przejście na powódkę wierzytelności wynikających z ustawy podwyżkowej prowadzi do wniosku, że należy ją traktować jako świadczeniodawcę, który uzyskał środki finansowe zgodnie z art. 3 ust. 1 i 2 ww. ustawy, a zatem któremu przysługują także dalsze środki na wzrost wynagrodzeń w 2008 r., na podstawie art. 10c ust. 1 tej ustawy.

W zakresie wysokości należnej powódce kwoty Sąd Apelacyjny miał na uwadze, że w wyliczeniu zawartym w piśmie procesowym powódki z dnia 16 maja 2012r. (k.964) jako kwotę należnych powódce środków wskazano ostatecznie sumę 3.719.993,07 zł. Sąd Apelacyjny podzielił tym samym argumentację powódki, że dla obliczenia środków podwyżkowych należy brać wartość z kontraktów, których stroną jest przejmujący zadania, majątek i pracowników (...) według stanu na pierwszy dzień, w którym zaczęły obowiązywać nowe umowy w 2007r. (1 września 2007r.). Taka interpretacja znajduje potwierdzenie w uzasadnieniu powołanej wyżej uchwały Sądu Najwyższego z dnia 25 czerwca 2009r., gdzie za podstawę ustalenia tej kwoty wskazano kwotę z daty, kiedy po raz pierwszy zaczęły obowiązywać umowy zawarte pomiędzy powódką a (...)

Dodać należy, że apelująca powódka domagała się zmiany wyroku i zasądzenia dodatkowo kwoty 288.831,73 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 27 stycznia 2012r. do dnia zapłaty. W apelacji powódka wyjaśniła, że za okres od 1 września 2007r. do 31 grudnia 2007r. i od 1 stycznia 2008r. do 31 grudnia 2008r. przysługuje jej ostatecznie kwota 3.730.296,27 zł tytułem wynikających z przedmiotowej ustawy środków podwyżkowych. Różnica między powyższą kwotą, a kwotą wskazaną w piśmie procesowym z dnia 16 maja 2012r. wynosi zatem 10.304,20 zł.

Z tych wszystkich względów Sąd Apelacyjny na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. zmienił zaskarżony wyrok w pkt 1 i 2 w ten sposób, że nadto zasądził od pozwanego na rzecz powódki kwotę 278.831,73 zł z ustawowymi odsetkami od 27 stycznia 2012r. do dnia zapłaty.

Dodatkowo Sąd Apelacyjny zmienił zaskarżony wyrok w zakresie rozstrzygnięcia o odsetkach, w ten sposób, że zasądził ustawowe odsetki od kwoty 3.441.446,54 zł za okres od 22 marca 2011r. do 26 stycznia 2012r. Sąd Apelacyjny podzielił tutaj argumentację powódki, że najpóźniej w dacie posiedzenia pojednawczego z 21 marca 2011r., pozwana otrzymała wniosek o zawezwanie do próby ugodowej, z którego jednoznacznie wynikało żądanie zapłaty kwot dochodzonych przez powódkę w niniejszym postępowaniu. Z tego względu, mając na uwadze treść art. 481 § 1 i 2 k.c. od dnia

następnego, tj. 22 marca 2011r. pozwany pozostawał w opóźnieniu ze spełnieniem swojego zobowiązania względem powódki i od tego dnia należało zasądzić odsetki ustawowe od kwoty 3.441.446,54 zł.

Zmiana rozstrzygnięcia Sądu I instancji co do orzeczenia o roszczeniu głównym, skutkowałą zmianą wyroku Sądu Okręgowego także w zakresie kosztów procesu w pkt 3 i zasądzeniem od pozwanego na rzecz powódki kwoty 28.010,68 zł zgodnie z ogólną zasadą odpowiedzialności za wynik procesu, wyrażoną w art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w zw. z art. 99 k.p.c., ponieważ to powódce jako stronie wygrywającej sprawę, należał się od pozwanego zwrot całości poniesionych kosztów w kwocie 28.010,68 zł, na które złożyły się: 20.000 zł tytułem opłaty od pozwu, koszty dojazdu pełnomocnika powódki 810,68 zł i koszty zastępstwa procesowego w kwocie 7.200 zł, których wysokość ustalono zgodnie z § 6 pkt 7 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu oraz opłata skarbową od pełnomocnictwa w wysokości 17 zł.

W pozostałym zakresie Sąd Apelacyjny oddalił apelację powódki, jak również oddalił apelację pozwanego jako w całości bezzasadną, zgodnie z art. 385 k.p.c.

Sąd Apelacyjny zgodnie z art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w zw. z art. 99 k.p.c. i w zw. z art. 391 § 1 k.p.c., mając na uwadze wysokość kosztów poniesionych przez powódkę w postępowaniu apelacyjnym i kasacyjnym, zasądził od pozwanego na rzecz powódki jako strony wygrywającej, kwotę 12.600 zł tytułem zwrotu kosztów w postępowaniu kasacyjnym i kwotę 5.400 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym.

SSA Jacek Nowicki SSA Piotr Górecki SSA Jan Futro

Sygn. akt I ACa 302/15

UZASADNIENIE

Powódka (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K. pozwem skierowanym przeciwko Narodowemu Funduszowi Zdrowia (...) Oddział Wojewódzki w Z. po ostatecznym sprecyzowaniu żądania domagała się zasądzenia od pozwanego kwoty 3.730.296,27 zł wraz z ustawowymi odsetkami od kwot i dat wskazanych w piśmie procesowym z dnia 29 lutego 2012r. oraz zwrot kosztów postępowania w tym kosztów zastępstwa radcowskiego według norm przepisanych.

Pozwany Narodowy Fundusz Zdrowia z siedzibą w W. Oddział Wojewódzki w Z. w odpowiedzi na pozew z dnia 6 lutego 2012r. wniósł o oddalenie powództwa oraz o zasądzenie od powódki na rzecz pozwanego kosztów procesu według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy w Zielonej Górze wyrokiem z dnia 10 sierpnia 2012r. zasądził od pozwanego na rzecz powódki kwotę 3.441.464,54 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 27 stycznia 2012r. do dnia zapłaty, oddalił powództwo w pozostałym zakresie, koszty procesu między stronami stosunkowo rozdzielił i z tego tytułu zasądził od pozwanego na rzecz powódki kwotę 25.206,74 zł.

Powyższe rozstrzygnięcie zostało wydane w oparciu o następujące ustalenia:

W dniu 13 kwietnia 2007r. na podstawie aktu założycielskiego Powiat (...) powołał powodową Spółkę jako (...) Spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K.. Spółka ta następnie utworzyła Niepubliczny Zakład Opieki Zdrowotnej (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością Szpital (...) w K.. Podmiot ten został utworzony w celu przejęcia zadań Samodzielnego Publicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej w K., którego sytuacja finansowa w 2007r. była bardzo zła. Nie regulował on swoich zobowiązań, zadłużenie rosło, brakowało środków na zakup leków i wynagrodzenia dla pracowników, a konta bankowe były zajęte przez komornika. W tym też czasie Powiat (...) poszukiwał partnera strategicznego, który stałby się udziałowcem nowo powstałej spółki oraz posiadał środki finansowe na dalsze prowadzenie Szpitala w K.. Uchwałą Rady Powiatu (...) z dnia 25 lipca 2007r. nr (...) Samodzielny Publiczny Zakład Opieki Zdrowotnej w K. został postawiony w stan likwidacji. W uchwale tej postanowiono m.in.,

że osobom korzystającym dotychczas ze świadczeń zdrowotnych likwidowanego Zakładu świadczenia te w pełnym zakresie zostaną zapewnione nieprzerwanie i bez istotnego ograniczenia ich dostępności, warunków ich udzielenia i jakości przez:

- 1) (...) Publiczny Szpital Wojewódzki z siedzibą w G. W.,
- 2) Niepubliczny Zakład Opieki Zdrowotnej (...) Spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością Szpital (...) z siedzibą w K. po zarejestrowaniu w Rejestrze Zakładów (...) prowadzonym przez Wojewodę (...),
- 3) w zakresie świadczeń Zakładu (...) Zakład Opieki Zdrowotnej Szpital w S..

W treści uchwały wskazano, że zagospodarowanie mienia likwidowanego Zakładu będzie polegać na:

- 1) sprzedaży lub oddaniu w dzierżawę majątku ruchomego,
- 2) oddaniu nieruchomości na podstawie umowy w najem lub dzierżawę. Sprzedaż, najem lub dzierżawa miały być dokonane na rzecz Niepublicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością Szpital (...) z siedzibą w K.. Decyzją Wojewody (...) z dnia 13 sierpnia 2007r. Niepubliczny Zakład Opieki Zdrowotnej (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością Szpital (...) z siedzibą w K. został wpisany do rejestru zakładów opieki zdrowotnej. W tym samym dniu tj. 13 sierpnia 2007r. na mocy umowy sprzedaży udziałów Powiat (...) będący właścicielem 100 udziałów o wartości nominalnej 500 zł każdy w (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K. zbył na rzecz Zakładu Usług (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w (...) przysługujących mu w Spółce udziałów. W treści umowy wskazano, że w terminie późniejszym zostanie zawarte porozumienie o wzajemnych obowiązkach wspólników (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K. na rzecz utworzenia i prowadzenia niepublicznego zakładu opieki zdrowotnej (§ 5 ust. 2 umowy). Następnie powódka została wyłoniona w drodze przetargu jako podmiot kontynuujący działalność likwidowanego Zakładu Opieki Zdrowotnej w K..

W sierpniu przedstawiciele powódki pojawili się w Samodzielnym Publicznym Zakładzie Opieki Zdrowotnej w K. w likwidacji. Zależało im na tym, aby nie doszło do zaprzestania działalności przez Szpital. Z dniem 1 września 2007r. powódka miała przejąć wszystkie zadania likwidowanego Samodzielnego Publicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej w K.. Już wcześniej nieodpłatnie przekazała ona leki, aby postawiony w stan likwidacji Samodzielny Publiczny Zakład Opieki Zdrowotnej mógł funkcjonować do końca sierpnia 2007r. Wówczas też doszło do spotkania przedstawicieli powódki z pracownikami Samodzielnego Publicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej w K.. W trakcie jego trwania pracownicy zostali poinformowani, że zostaną zatrudnieni na nowych warunkach przez powodową Spółkę. Niektórzy z pracowników nie chcieli się zgodzić na zatrudnienie przez nową spółkę, gdyż nie odpowiadała im wysokość zaproponowanego wynagrodzenia. Przedstawiciele powodowej Spółki obiecywali wówczas, że będą dochodzić od pozwanego środków na wzrost wynagrodzeń. Zaznaczali przy tym, że na chwilę obecną nie są w stanie zaproponować im wyższych wynagrodzeń. W tamtym okresie część majątku likwidowanego Samodzielnego Publicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej była zajęta przez komornika. Pracownicy nie otrzymywali wynagrodzeń, ale mieli wypłacane zaliczki z funduszu celowego przy Starostwie Powiatowym w G. W..

W wykonaniu postanowień w/w umowy z dnia 13 sierpnia 2007r. doszło do zawarcia w dniu 29 października 2007r. porozumienia pomiędzy Powiatem (...) z siedzibą w G. W.. a Zakładem Usług (...) Spółką z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S.. Przedmiot porozumienia stanowiło określenie wzajemnych działań zmierzających do zapewnienia realizacji zadań ochrony zdrowia na terenie Powiatu (...) ze szczególnym uwzględnieniem funkcjonowania Szpitala w K.. Działania te miały obejmować prowadzenie Niepublicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej w K., który zapewni wykonywanie zadań ochrony zdrowia na terenie Powiatu (...) ze szczególnym uwzględnieniem Miasta K. oraz Miasta i Gminy W.. W treści porozumienia Zakład Usług (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. zobowiązała się do:

1) zapewnienia dostępności mieszkańcom Powiatu (...) - w ramach ubezpieczenia społecznego - do usług medycznych w zakresie nie mniejszym niż dotychczas realizowane przez Samodzielny Publiczny Zakład Opieki Zdrowotnej w K. i pod warunkiem podpisania stosownych umów z Narodowym Funduszem Zdrowia,

2) objęcia do dnia 29 lutego 2008r. nie mniej niż 90% udziałów w (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K.,

3) zatrudnienia w utworzonym przez (...) Spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K. pracowników dotychczasowego Samodzielnego Publicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej w K. w zakresie niezbędnym dla prawidłowego wykonywania przez (...) zadań ochrony zdrowia, w liczbie nie mniejszej niż 250 osób. W treści porozumienia wskazano, że świadczone przez Samodzielny Publiczny Zakład Opieki Zdrowotnej w K. usługi medyczne zgodnie z zawartymi z Narodowym Funduszem Zdrowia kontraktami, na dzień 31 sierpnia 2007r., stanowić będą minimalny zakres usług realizowanych przez (...). Powiat (...) zobowiązał się do zapewnienia współpracy organów Powiatu i Starostwa Powiatowego polegającego w szczególności na m.in.:

1) podjęciu działań formalno-prawnych niezbędnych do realizacji porozumienia,

2) udostępnieniu przez Samodzielny Publiczny Zakład Opieki Zdrowotnej w K. w Likwidacji (...) - owi majątku ruchomego oraz nieruchomości, niezbędnego do zapewnienia mu funkcjonowania i realizacji porozumienia, na zasadach ustalonych odrębnie, z zapewnieniem możliwości nabycia przez (...) Spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością w K. tego majątku w drodze odrębnych umów,

3) dokonaniu zmian umowy spółki (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w K. oraz podjęcia odpowiednich uchwał Zgromadzenia Wspólników (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w K. tak, aby m.in.

a) firma spółki brzmiała „ (...) w K.,

b) Zakład Usług (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością miał prawo zbyć swoje udziały w (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w K. spółce celowej o firmie (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością,

c) do dnia 29 lutego 2008r. Powiat zbył na rzecz Zakładu Usług (...) lub spółki celowej o firmie (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością dalsze udziały w (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w K. tak aby na dzień 1 marca 2008r. Powiat nie posiadał więcej niż 10% udziałów w (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w K..

Zobowiązania wynikające z w/w porozumienia z dnia 29 października 2007r. zostały wykonane tj. powódka przejęła zadania likwidowanego Samodzielnego Publicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej z dniem 1 września 2007r., majątek oraz zatrudniła 287 pracowników likwidowanego Samodzielnego Publicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej w K. (tytułu ilu potrzebowała do kontynuowania zadań zlikwidowanego Samodzielnego Publicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej). Majątek nieruchomy początkowo był dzierżawiony przez powódkę od Powiatu (...), a następnie w dniu 9 września 2009r. powódka nabyła ten majątek. Natomiast majątek ruchomy został w części nabyty, a w części nadal jest dzierżawiony. W tym samym okresie Zakład Usług (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. zbył na rzecz (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w (...) udziałów w Spółce (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K..

Powódka nie przejęła kontraktów w przedmiocie świadczenia usług medycznych łączących dotychczasowy Samodzielny Publiczny Zakład Opieki Zdrowotnej w K. z pozwanym Narodowym Funduszem Zdrowia z uwagi na duże zadłużenie poprzednika i liczne zajęcia komornicze. Umowy te rozwiązano z dniem 31 sierpnia 2007r., zaś powódka zawierała z pozwanym umowy o świadczenie opieki zdrowotnej na podstawie nowych konkursów. W szczególności w dniu 27 sierpnia 2007r. pozwany zawarł z powódką umowy o udzielenie świadczeń opieki zdrowotnej na okres od 1 września 2007r. do 31 grudnia 2009r. Następnie strony zawierały kolejne umowy. W tym czasie obowiązywał wzór umowy określony przez Prezesa Narodowego Funduszu Zdrowia i w związku z tym w zapisach dotyczących przekazania środków na wzrost wynagrodzeń pracowników musiała być wpisana kwota zero. Pozwany uważał, że nie

ma możliwości prawnych na przekazanie takich środków powódce. Powódka informowała wówczas pozwanego, że będzie dochodziła tych roszczeń na drodze sądowej. Zakres świadczeń medycznych udzielanych przez powódkę na podstawie łączących ją z pozwanym umów był taki jak u poprzednika. Na mocy aktu notarialnego z dnia 11 lutego 2008r. dokonano zmiany firmy powódki na (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością, a w ślad za tym zmieniono nazwę zakładu opieki zdrowotnej na obecną Niepubliczny Zakład Opieki Zdrowotnej (...) w K.. Decyzją Wojewody (...) z dnia 29 lutego 2008r. Samodzielny Publiczny Zakład Opieki Zdrowotnej w K. w likwidacji został wykreślony z rejestru zakładów opieki zdrowotnej prowadzonego przez Wojewodę (...). Publiczny Zakład Opieki Zdrowotnej w K. powiązany umową z Narodowym Funduszem Zdrowia w 2006r. i do 30 sierpnia 2007r. otrzymał w tych latach dodatkowe środki przeznaczone na wzrost wynagrodzeń pracowników zatrudnionych według stanu na dzień 30 czerwca 2006r. stosownie do przepisów ustawy o przekazywaniu środków finansowych świadczeniodawcom na wzrost wynagrodzeń. Wysokość środków finansowych na podwyżki wynikające z ustawy z dnia 22 lipca 2006r. o przekazaniu środków finansowych świadczeniobiorcom na wzrost wynagrodzeń dla pracowników, które otrzymałby zlikwidowany Samodzielny Publiczny Zakład Opieki Zdrowotnej w K. za okres od września do grudnia 2007r. oraz w 2008r. to kwota 3.441.464,55 zł, gdyby w dalszym ciągu świadczył usługi medyczne w oparciu o kontrakty zawarte z Narodowym Funduszem Zdrowia. Powódka nie otrzymała tej kwoty ani w kwocie zobowiązania w ramach podpisanych umów o świadczenie usług, ani też odrębnie.

W tak ustalonym stanie faktycznym Sąd pierwszej instancji uznał, że powództwo zasługiwało na uwzględnienie w zdecydowanej części.

Sąd pierwszej instancji podkreślił, że powódka ostatecznie domagała się zasądzenia od pozwanego na jej rzecz kwoty 3.730.296,27 zł wraz z ustawowymi odsetkami od kwot i dat jak w piśmie z dnia 29 lutego 2012r. Jako podstawę prawną dochodzonego roszczenia podała ustawę z dnia 22 lipca 2006r. o przekazaniu środków finansowych świadczeniobiorcom na wzrost wynagrodzeń (Dz. U. Nr 149, poz. 1076 ze zm.). Przedmiotem sporu w niniejszej sprawie była okoliczność czy powódka nabyła prawo do uzyskania wzrostu świadczeń z Narodowego Funduszu Zdrowia na podstawie art. 3 ust. 1 w/w ustawy z dnia 22 lipca 2006r. mimo, że nie miała zawartych umów o udzielenie świadczeń z zakresu opieki [zdrowotnej w dniu 30 czerwca 2006r. Poza sporem pozostaje okoliczność, że w dniu 6 września 2006r. weszła w życie cyt. ustawa z dnia 22 lipca 2006r. Zgodnie z art. 3 ust. 1 wskazanej ustawy kwota, o której mowa w art. 136 pkt 5 ustawy o świadczeniach, w umowach zawartych na rok:

- 1) 2006, w okresie od 1 października 2006r. do 31 grudnia 2006r., wzrasta z mocy prawa o równowartość 7,5 % kosztów pracy w poszczególnych rodzajach świadczeń opieki zdrowotnej,
- 2) 2007, w 2007r. wzrasta z mocy prawa o równowartość 30 % kosztów pracy w poszczególnych rodzajach świadczeń opieki zdrowotnej - w stosunku do podwojonej kwoty zobowiązania, o której mowa w art. 136 pkt 5 ustawy o świadczeniach, w umowach zawartych na rok 2006 za okres I półrocza 2006r. według stanu na dzień 30 czerwca 2006r.

Sąd pierwszej instancji wskazał, że przedmiotową ustawę następnie uzupełniono o Rozdział 3 dodany przez art. 1 pkt 6 ustawy z dnia 5 września 2007r. (Dz.U. Nr 181, poz. 1290) zmieniającej w/w ustawę z dnia 22 lipca 2006r. z dniem 16 października 2007r. Zgodnie z art. 10 c ust. 1 ustawy z dnia 22 lipca 2006r. w umowach zawieranych na 2008r. ze świadczeniodawcami, o których mowa w art. 1 ust. 1:

- 1) których oferta została wybrana w trybie, o którym mowa w art. 139 ust. 1 ustawy o świadczeniach, oraz
- 2) którzy uzyskali środki finansowe zgodnie z art. 3 ust. 1 i 2

kwota zobowiązania, o której mowa w art. 136 pkt 5 ustawy o świadczeniach zawiera równowartość środków przekazanych na wzrost tej kwoty w 2007r. zgodnie z art. 3 ust. 1 pkt 2 i ust. 2, z zastrzeżeniem ust. 3. Stosownie natomiast do art. 4 ustawy z dnia 5 września 2007r. zmieniającej ustawę z dnia 22 lipca 2006r. przepisy art. 10c i 10f ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, stosuje się również do zmiany umów zawartych przed dniem 1 stycznia 2008r. albo w 2008r., na okres dłuższy niż rok w części realizowanej w 2008r.

i latach następnych. Do zmiany tych umów nie stosuje się przepisu art. 158 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych.

Sąd pierwszej instancji uznał, że wejście w życie ustawy z dnia 22 lipca 2006r. spowodowało powstanie stosunku obligacyjnego między publicznym samodzielnym zakładem opieki zdrowotnej w K. jako wierzycielem a Narodowym Funduszem Zdrowia jako dłużnikiem. Ten stosunek obligacyjny powstał obok istniejącego już stosunku prawnego między publicznym zakładem opieki zdrowotnej a jego pracownikami. Z akt sprawy wynika, że Publiczny Zakład Opieki Zdrowotnej w K. powiązany umową z pozwanym Narodowym Funduszem Zdrowia w roku 2006 i do 30 sierpnia 2007r. otrzymał w tych latach dodatkowe środki przeznaczone na wzrost wynagrodzeń pracowników zatrudnionych według stanu na dzień 30 czerwca 2006r. stosownie do przepisów ustawy o przekazywaniu środków finansowych świadczeniodawcom na wzrost wynagrodzeń.

W ocenie Sądu pierwszej instancji istota sporu sprowadzała się do tego czy powódka nabyła uprawnienia do żądania w oparciu o w/w normy prawne kwot pieniężnych przeznaczonych na wzrost wynagrodzeń dla jej pracowników w sytuacji, gdy doszło do likwidacji poprzednika powódki w zakresie świadczenia usług medycznych w K. tj. Samodzielnego Publicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej w K..

Sąd pierwszej instancji wskazał, że powódka co do zasady nabyła wierzytelności, których źródłem jest ustawa z dnia 22 lipca 2006r. W tych okolicznościach, Sąd pierwszej instancji uznał, że przeszły na powódkę wierzytelności wynikające ze stosunku obligacyjnego powstałego pomiędzy zlikwidowanym Samodzielnym Publicznym Zakładem Opieki Zdrowotnej a pozwanym na mocy postanowień ustawy z dnia 22 lipca 2006r.

Zdaniem Sądu Okręgowego uwypuklenia wymaga także okoliczność, że powodowa Spółka jeszcze przed formalnym rozpoczęciem świadczenia usług medycznych wspierała darowiznami medycznymi swojego poprzednika, aby w ogóle mógł on funkcjonować. W przedmiotowej sprawie nastąpiło przejęcie zakładu pracy przez nowego pracodawcę tj. powodową Spółkę w rozumieniu art. 231 k.p. Nie bez znaczenia dla przedmiotowej sprawy jest też okoliczność, że rzeczywistymi beneficjentami wskazanych środków są pracownicy powódki (ci sami co uprzednio zlikwidowanego Samodzielnego Publicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej), a nie ona sama, która niejako jest wyłącznie „pośrednikiem” - podmiotem formalnie uprawnionym do tych środków i występuje w interesie nie własnym, a pracowników. Powódka wypełniła przyjęte na siebie zobowiązanie, że będzie dochodziła pieniędzy należnych pracownikom, którzy na skutek niezależnych od siebie okoliczności zostali zatrudnieni na podstawie nowych umów o pracę, gdzie ich wynagrodzenia były niższe niż wcześniej, a dodatkowo na skutek stanowiska pozwanego zostali pozbawieni środków na wzrost tych wynagrodzeń.

Sąd pierwszej instancji podzielił stanowisko powódki, że sytuacja pracowników niezlikwidowanych do dnia 31 sierpnia 2007r. samodzielnych publicznych zakładów opieki zdrowotnej oraz nadal działających po tej dacie i następnie w 2008r. byłaby nieporównywalnie lepsza niż pracowników przejętych w następstwie takiej likwidacji przez podmiot kontynuujący działalność zlikwidowanego samodzielnego publicznego zakładu opieki zdrowotnej w oparciu o mienie i przejętych od niego pracowników, skoro pracodawcy tych pierwszych otrzymaliby środki na wzrost wynagrodzeń, natomiast pracodawcy tych drugich zostaliby tych środków pozbawieni, co ostatecznie prowadziłoby do umniejszenia ich zasobów majątkowych oraz zagrożenia płynności i niższych wynagrodzeń zatrudnionych pracowników. Pracownicy, którzy zostali przejęci przez powódkę wykonują te same czynności co wcześniej i tylko z tego powodu, że doszło do przekształceń, nie mogą ponosić ujemnych tego konsekwencji. Sąd Okręgowy uznał, że należna powódce kwota winna wynosić 3.441.464,54 zł według wyliczenia pozwanego (niekwestionowanego przez powódkę) przy założeniu wartości kontraktów łączących pozwanego z poprzednikiem powódki. Skoro powódka przejęła wierzytelność po zlikwidowanym Samodzielnym Publicznym Zakładzie Opieki Zdrowotnej to w takiej wysokości, w jakiej przysługiwała ona zlikwidowanemu Samodzielnemu Publicznemu Zakładowi Opieki Zdrowotnej w K., a nie w wyższej. Pozwany bowiem miał obowiązek zapewnić środki na wzrost wynagrodzeń w wysokości wynikającej z kontraktów łączących go ze zlikwidowanym Samodzielnym Publicznym Zakładem Opieki Zdrowotnej w K..

Odsetki Sąd Okręgowy zasądził zgodnie z art. 481 § 1 i 2 k.c. od dnia 27 stycznia 2012r. tj. od dnia doręczenia pozwanemu odpisu pozwu. W tym dniu pozwany dowiedział się o żądaniu powódki i od tego dnia pozostawał w opóźnieniu ze spełnieniem swojego zobowiązania.

Apelację od powyższego wyroku wniósł pozwany, w całości, wnosząc o zmianę wyroku i oddalenie powództwa w całości oraz obciążenie powódki kosztami postępowania za pierwszą instancję i z tego tytułu zasądzenie od powódki na rzecz pozwanego kosztów zastępstwa procesowego w kwocie 7.200 zł oraz zwrot opłaty skarbowej w wysokości 34 zł. Pozwany złożył również wniosek o obciążenie powódki kosztami postępowania za drugą instancję i z tego tytułu zasądzenie od powódki na rzecz pozwanego zwrotu opłaty od apelacji w kwocie 100.000 zł oraz kosztów zastępstwa procesowego w kwocie 5.400 zł.

Apelację od powyższego wyroku złożyła także powódka, w części oddalającej powództwo, to jest w zakresie pkt 2 wyroku oraz w części rozstrzygającej o kosztach procesu. Powódka wniosła o zmianę wyroku w zaskarżonej części poprzez zasądzenie od pozwanego na rzecz powódki dalszej kwoty 288.831,73 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 27 stycznia 2012r. do dnia zapłaty oraz zasądzenie dalszych odsetek od kwot i za okresy szczegółowo opisane w apelacji, a także zasądzenie od pozwanego na rzecz powódki kosztów procesu z tytułu postępowania przed Sądem pierwszej instancji w tym również z tytułu kosztów zastępstwa przez radcę prawnego w tym postępowaniu wedle norm przepisanych. Powódka wniosła również o zasądzenie od pozwanego na rzecz powódki kosztów postępowania apelacyjnego w tym kosztów zastępstwa radcy prawnego według norm przepisanych.

Wyrokiem z dnia 19 września 2013r. Sąd Apelacyjny w Poznaniu:

I. zmienił zaskarżony wyrok w punktach 1 i 3 w ten sposób, że:

- a. oddalił powództwo w zakresie żądania zasądzenia kwoty 3.441.464,54 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 27 stycznia 2012r. do dnia zapłaty,
- b. zasądził od powoda na rzecz pozwanego kwotę 7.217 zł tytułem zwrotu kosztów procesu,

II. oddalił apelację powoda,

III. zasądził od powoda na rzecz pozwanego kwotę 105.400 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania apelacyjnego.

Na skutek skargi kasacyjnej strony powodowej od powyższego wyroku Sąd Najwyższy wyrokiem z dnia 6 listopada 2014r. uchylił zaskarżony wyrok i przekazał sprawę Sądowi Apelacyjnemu w Poznaniu do ponownego rozpoznania i orzeczenia o kosztach postępowania kasacyjnego.

Sąd Apelacyjny zważył co następuje:

Na wstępie Sąd Apelacyjny wskazuje, że przy rozpoznaniu niniejszej sprawy był związany wykładnią prawa dokonaną przez Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 6 listopada 2014r. , zgodnie z art. 398²⁰ k.p.c.

Apelacja powódki okazała się częściowo zasadna, natomiast apelacja pozwanego nie zasługiwała na uwzględnienie.

Sąd Apelacyjny podzielając pogląd Sądu Okręgowego uznał, że powódka co do zasady nabyła prawo do uzyskania wzrostu świadczeń z NFZ na podstawie art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 22 lipca 2006r. o przekazaniu środków finansowych świadczeniobiorcom na wzrost wynagrodzeń (Dz.U. z 2006r., nr 149, poz. 1076 ze zm.).

Przypomnieć należy, że zgodnie z art. 3 ust. 1 ww. ustawy kwota, o której mowa w art. 136 pkt 5 ustawy o świadczeniach, w umowach zawartych na rok:

- 1) 2006, w okresie od 1 października 2006r. do 31 grudnia 2006r., wzrasta z mocy prawa o równowartość 7,5 % kosztów pracy w poszczególnych rodzajach świadczeń opieki zdrowotnej,

2) 2007, w 2007r. wzrasta z mocy prawa o równowartość 30 % kosztów pracy w poszczególnych rodzajach świadczeń opieki zdrowotnej - w stosunku do podwojonej kwoty zobowiązania, o której mowa w art. 136 pkt 5 ustawy o świadczeniach, w umowach zawartych na rok 2006 za okres I półrocza 2006r. według stanu na dzień 30 czerwca 2006r.

Powołaną wyżej ustawę uzupełniono o rozdział 3 dodany przez art. 1 pkt 6 ustawy z dnia 5 września 2007r. (Dz.U. Nr 181, poz. 1290) zmieniającej ww. ustawę z dniem 16 października 2007r. Zgodnie z art. 10 c ust. 1 ustawy z dnia 22 lipca 2006r. w umowach zawieranych na 2008r. ze świadczeniodawcami, o których mowa w art. 1 ust. 1:

1) których oferta została wybrana w trybie, o którym mowa w art. 139 ust. 1 ustawy o świadczeniach, oraz

2) którzy uzyskali środki finansowe zgodnie z art. 3 ust. 1 i 2

kwota zobowiązania, o której mowa w art. 136 pkt 5 ustawy o świadczeniach zawiera równowartość środków przekazanych na wzrost tej kwoty w 2007r. zgodnie z art. 3 ust. 1 pkt 2 i ust. 2, z zastrzeżeniem ust. 3. Stosownie natomiast do art. 4 ustawy z dnia 5 września 2007r. zmieniającej ustawę z dnia 22 lipca 2006r. przepisy art. 10c i 10f ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, stosuje się również do zmiany umów zawartych przed dniem 1 stycznia 2008r. albo w 2008r., na okres dłuższy niż rok w części realizowanej w 2008r. i latach następnych. Do zmiany tych umów nie stosuje się przepisu art. 158 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych.

Powołana wyżej ustawa z dnia 22 lipca 2006r. o przekazaniu środków finansowych świadczeniobiorcom na wzrost wynagrodzeń w art. 3 ust. 1 określała stopę wzrostu wynagrodzeń w umowach zawartych na 2006r. (w okresie od 1 października do 31 grudnia 2006r.) i 2007r. ustalaną w stosunku do kwoty zobowiązania, o której mowa w art. 136 pkt 5 ustawy o świadczeniach w umowach zawartych na 2006r. za okres pierwszego półrocza 2006r. według stanu na 30 czerwca 2006r. Zapis ten oznaczał, że ustawa obejmowała swym działaniem tylko tych świadczeniobiorców, którzy wykonywali umowy o udzielanie świadczeń z zakresu opieki zdrowotnej w pierwszym półroczu 2006r. i mieli zawartą umowę w dniu 30 czerwca 2006r.

Przenosząc powyższe na grunt niniejsze sprawy należy stwierdzić, że niewątpliwie SPZOZ w K. miał zawartą umowę z NFZ obowiązującą do dnia 31 sierpnia 2007r. i do tego czasu pracownicy w nim zatrudnieni otrzymywali wynagrodzenie z uwzględnieniem wzrostu wynikającego z ustawy o przekazywaniu środków finansowych z dnia 22 lipca 2006r. Począwszy od 1 września działalność leczniczą na bazie majątku SPZOZ kontynuowała powódka, która podpisała nowe umowy o udzielenie świadczeń zdrowotnych z NFZ obowiązujące od 1 września 2007r.

Kwestią sporną pozostawało rozważanie, czy w przypadku likwidacji SPZOZ w K., tj. publicznego zakładu opieki zdrowotnej spełniającego warunki z art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 22 lipca 2006 r., postanowionego w stan likwidacji po wejściu w życie tej ustawy, znajduje ona zastosowanie do świadczeniodawcy, który kontynuuje działalność zlikwidowanego, z wykorzystaniem jego mienia oraz pracowników, a który nie był stroną z NFZ w dniu 30 czerwca 2006 r.

Sąd Apelacyjny w niniejszym składzie podzielił w tym zakresie pogląd wyrażony przez Sąd Okręgowy, że powódka co do zasady nabyła wiarygodność, których źródłem jest ustawa z dnia 22 lipca 2006r., jako faktyczny następcą zlikwidowanego SPZOZ w K.. Stanowisko to znajduje potwierdzenie w poglądzie wyrażonym przez Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 25 czerwca 2009r., III CZP 35/09, która znajduje zastosowanie także w niniejszej sprawie.

W pisemnych motywach powołanej uchwały Sąd Najwyższy rozważał bowiem także sytuację podobną do zaistniałej w niniejszej sprawie, tj., gdy likwidacja świadczeniodawcy spełniającego wymogi art. 3 ust. 1 ustawy podwyżkowej, została zakończona po dniu wejścia ustawy w życie (tj. po 6 września 2006 r.), a jego działalność na bazie jego mienia i pracowników jest kontynuowana przez inny zakład opieki zdrowotnej. W konkluzji rozważań w tym zakresie Sąd Najwyższy stwierdził, że gdy zakończenie likwidacji publicznego samodzielnego zakładu opieki zdrowotnej nastąpiło

po dniu 6 września 2006 r., na podmiot kontynuujący dotychczasową działalność na bazie mienia i pracowników zlikwidowanego zakładu przechodzą wierzytelności, których źródłem jest ustawa z dnia 22 lipca 2006 r.

Nadto Sąd Apelacyjny zwraca uwagę, że zgodnie z ugruntowanym stanowiskiem Sądu Najwyższego przez przejęcie zakładu w rozumieniu art. 23¹ k.p. rozumie się wszelkie czynności i zdarzenia, w wyniku których na inną osobę przechodzą składniki majątkowe, z którymi związane było zatrudnienie pracowników. Przepis ten ma zastosowanie także w przypadku faktycznego tylko przejścia majątku i zadań zakładu pracy na innego pracodawcę (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 29 sierpnia 1995 r., I PRN 38/95) oraz, gdy w następstwie likwidacji pracodawcy należący do niego przed likwidacją zakład pracy przechodzi na innego pracodawcę (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 19 lipca 1995 r., O PRN 36/95, OSNAPiUS 1996/3/47). Ma też zastosowanie wówczas, gdy nowy pracodawca przejmuje zadania i składniki majątkowe zakładu dotychczasowego pracodawcy na podstawie umowy z podmiotem trzecim, do którego należało dysponowanie tymi zadaniami i składnikami (wyroki Sądu Najwyższego: z dnia 18 września 2008 r., II PK 10/08, OSNP 2010/3-4/40, z dnia 4 lutego 2010 r., III PK 49/09, z dnia 7 marca 2012 r., II PK 233/11).

Zdaniem Sądu Apelacyjnego w rozpoznawanej sprawie wszystkie wymienione okoliczności zaistniały, bowiem powódka przejęła majątek zlikwidowanego SPZOZ w K. oraz zdecydowaną większość jego pracowników, kontynuowała tę samą działalność polegającą na świadczeniu usług opieki zdrowotnej dla tych samych świadczeniobiorców. W konsekwencji uzasadniony jest wniosek, że przejęła zakład likwidowanego pracodawcy ze skutkiem z art. 23¹ § 1 k.p.

Wejście w życie ustawy z dnia 22 lipca 2006 r. spowodowało powstanie stosunku obligacyjnego między SPZOZ w K. jako wierzycielem a NFZ jako dłużnikiem, obok istniejącego już stosunku prawnego między zakładem a jego pracownikami. Likwidacja zakładu opieki zdrowotnej po wejściu w życie ww. ustawy z jednoczesnym przejęciem jego działalności, majątku i pracowników przez nowoutworzonego w tym celu przez organ założycielski likwidowanego zakładu, świadczeniodawcę (art. 23¹ k.p.), spowodowało przejście na tegoż świadczeniodawcę wierzytelności wynikających z ustawy z 22 lipca 2006 r. Wierzytelności te nie mogły wygasnąć, w sytuacji gdy ich beneficjenci - pracownicy SPZOZ w likwidacji - pozostawali w zatrudnieniu u nowego świadczeniodawcy, który kontynuował działalność zlikwidowanego zakładu. Przysługujące im z mocy ustawy uprawnienie do wzrostu wynagrodzeń pozostawało w związku ze stosunkiem pracy i jako takie podlegało reżimowi kodeksu pracy i nie wymagało dla przejścia na nowego pracodawcę na podstawie art. 23¹ k.p., następstwa prawnego w rozumieniu prawa cywilnego. Przepis ten wprowadza zasadę następstwa nowego pracodawcy w zakresie stosunków pracowniczych, przy czym powstaje ono z mocy prawa (automatycznie), a nie w następstwie uzgodnień między zainteresowanymi pracodawcami (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 14 czerwca 2012 r., I PK 10/12).

Dodać również należy, że zgodnie z art. 60 ust. 6 ustawy z dnia 30 sierpnia 1991 r. o zakładach opieki zdrowotnych (Dz. U. z 1991 r., nr 91, poz. 408 ze zm.) zobowiązania i należności postawionego w stan likwidacji samodzielnego publicznego zakładu opieki zdrowotnej stają się zobowiązaniami i należnościami jego organu założycielskiego z dniem zakończenia czynności likwidacyjnych. Skoro zatem powódka została utworzona przez organ założycielski likwidowanego SPZOZ w K. w celu przejęcia działalności tego zakładu, to jest oczywistym, że nie mogła ona przejąć jego zobowiązań. Na podstawie art. 60 ust. 6 powołanej wyżej ustawy odpowiedzialność za nie ponosi organ założycielski, czyli w tym przypadku Powiat (...).

Nie bez znaczenia jest aspekt społeczny i aksjologiczny niniejszej sprawy w nawiązaniu do wartości określonych w art. 24 i 32 Konstytucji RP. Na aprobatę zasługuje pogląd Sądu Okręgowego, który zwrócił uwagę na nierówne traktowanie pracowników niezlikwidowanych do 31 sierpnia 2007 r. zakładów opieki zdrowotnej i pracowników zlikwidowanych świadczeniodawców po wejściu w życie ustawy podwyżkowej, nadal zatrudnionych przez podmioty kontynuujące działalność zlikwidowanego zakładu. Otóż ci pierwsi otrzymywali środki na wzrost wynagrodzeń, zgodnie z ustawą, natomiast ci drudzy zostaliby ich pozbawieni, mimo wykonywania takiej samej pracy, w tym samym miejscu, na tym samym mieniu, na rzecz tych samych świadczeniobiorców. Brak jest jakichkolwiek powodów natury prawnej lub aksjologicznej dla takiego zróżnicowania sytuacji pracowników w obrębie tej samej grupy pracowniczej.

Mając na uwadze powyższe, uznać należy, że przejście na powódkę wierzytelności wynikających z ustawy podwyżkowej prowadzi do wniosku, że należy ją traktować jako świadczeniodawcę, który uzyskał środki finansowe zgodnie z art. 3 ust. 1 i 2 ww. ustawy, a zatem któremu przysługują także dalsze środki na wzrost wynagrodzeń w 2008 r., na podstawie art. 10c ust. 1 tej ustawy.

W zakresie wysokości należnej powódce kwoty Sąd Apelacyjny miał na uwadze, że w wyliczeniu zawartym w piśmie procesowym powódki z dnia 16 maja 2012r. (k.964) jako kwotę należnych powódce środków wskazano ostatecznie sumę 3.719.993,07 zł. Sąd Apelacyjny podzielił tym samym argumentację powódki, że dla obliczenia środków podwyżkowych należy brać wartość z kontraktów, których stroną jest przejmujący zadania, majątek i pracowników SPZOZ, według stanu na pierwszy dzień, w którym zaczęły obowiązywać nowe umowy w 2007r. (1 września 2007r.). Taka interpretacja znajduje potwierdzenie w uzasadnieniu powołanej wyżej uchwały Sądu Najwyższego z dnia 25 czerwca 2009r., gdzie za podstawę ustalenia tej kwoty wskazano kwotę z daty, kiedy po raz pierwszy zaczęły obowiązywać umowy zawarte pomiędzy powódką a NFZ.

Dodać należy, że apelująca powódka domagała się zmiany wyroku i zasądzenia dodatkowo kwoty 288.831,73 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 27 stycznia 2012r. do dnia zapłaty. W apelacji powódka wyjaśniła, że za okres od 1 września 2007r. do 31 grudnia 2007r. i od 1 stycznia 2008r. do 31 grudnia 2008r. przysługuje jej ostatecznie kwota 3.730.296,27 zł tytułem wynikających z przedmiotowej ustawy środków podwyżkowych. Różnica między powyższą kwotą, a kwotą wskazaną w piśmie procesowym z dnia 16 maja 2012r. wynosi zatem 10.304,20 zł.

Z tych wszystkich względów Sąd Apelacyjny na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. zmienił zaskarżony wyrok w pkt 1 i 2 w ten sposób, że nadto zasądził od pozwanego na rzecz powódki kwotę 278.831,73 zł z ustawowymi odsetkami od 27 stycznia 2012r. do dnia zapłaty.

Dodatkowo Sąd Apelacyjny zmienił zaskarżony wyrok w zakresie rozstrzygnięcia o odsetkach, w ten sposób, że zasądził ustawowe odsetki od kwoty 3.441.446,54 zł za okres od 22 marca 2011r. do 26 stycznia 2012r. Sąd Apelacyjny podzielił tutaj argumentację powódki, że najpóźniej w dacie posiedzenia pojednawczego z 21 marca 2011r., pozwana otrzymała wniosek o zawezwanie do próby ugodowej, z którego jednoznacznie wynikało żądanie zapłaty kwot dochodzonych przez powódkę w niniejszym postępowaniu. Z tego względu, mając na uwadze treść art. 481 § 1 i 2 k.c. od dnia następnego, tj. 22 marca 2011r. pozwany pozostawał w opóźnieniu ze spełnieniem swojego zobowiązania względem powódki i od tego dnia należało zasądzić odsetki ustawowe od kwoty 3.441.446,54 zł.

Zmiana rozstrzygnięcia Sądu I instancji co do orzeczenia o roszczeniu głównym, skutkowałą zmianą wyroku Sądu Okręgowego także w zakresie kosztów procesu w pkt 3 i zasądzeniem od pozwanego na rzecz powódki kwoty 28.010,68 zł zgodnie z ogólną zasadą odpowiedzialności za wynik procesu, wyrażoną w art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w zw. z art. 99 k.p.c., ponieważ to powódce jako stronie wygrywającej sprawę, należał się od pozwanego zwrot całości poniesionych kosztów w kwocie 28.010,68 zł, na które złożyły się: 20.000 zł tytułem opłaty od pozwu, koszty dojazdu pełnomocnika powódki 810,68 zł i koszty zastępstwa procesowego w kwocie 7.200 zł, których wysokość ustalono zgodnie z § 6 pkt 7 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu oraz opłata skarbową od pełnomocnictwa w wysokości 17 zł.

W pozostałym zakresie Sąd Apelacyjny oddalił apelację powódki, jak również oddalił apelację pozwanego jako w całości bezzasadną, zgodnie z art. 385 k.p.c.

Sąd Apelacyjny zgodnie z art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w zw. z art. 99 k.p.c. i w zw. z art. 391 § 1 k.p.c., mając na uwadze wysokość kosztów poniesionych przez powódkę w postępowaniu apelacyjnym i kasacyjnym, zasądził od pozwanego na rzecz powódki jako strony wygrywającej, kwotę 12.600 zł tytułem zwrotu kosztów w postępowaniu kasacyjnym i kwotę 5.400 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym.

SSA Jacek Nowicki SSA Piotr Górecki SSA Jan Futro

--	--	--